

olid ajaliselt piiratud. Piiblis kirjeldatud põrgu kestab igavesti.

Muuseumi fuajees langes mu pilk joonistusele, millel oli kujutatud Kristust ristil. Üks vangidest oli oma lootuse – ristilöödu – kraapinud naelaga seina sisse. Ka see kunstnik suri ühes neist gaasikambreist. Ta tundis Päästja Jeesust. Ta suri küll õudses paigas, kuid seejärel oli taevast tema ees lahti. Sellest põrgust, mille eest Issand Jeesus hoiatab Uues Testamendis (nt. Matteuse 7,13; 5,29-30; 18,8), pole enam põgenemisteed, kui inimene juba sinna sattunud on. Kuna see põrgu on erinevalt Auschwitzist igavesti kasutuses, ei saa sinna eales ka lihtsalt ekskursioonile minna.

Taevas on nõndasamuti igavene. See on paik, kuhu Jumal tahab meid viia. Võtke siis kutse taevasse vastu. Hüüdke appi Issanda nime, ja broneerige endale koht taevast! Peale üht ettekannet, mille olin pidanud, küsis üks naine minult õhinal: „No kuulge! Kas taevasse saab siis kohti kinni panna? See kõlab nagu reisibüroos!“ Ma olin temaga nõus: „Kes kohti ei broneeri, ei jõua ka kohale. Kui Te tahate Hawaile sõita, on Teil ju kehtivat lennupiletit vaja.“ Ta küsis vastu: „Aga lennupileti eest tuleb ju maksta!“ – „Oo jaa, taevapileti eest niisamuti! See on aga nii kallis, et seda ei suuda keegi meist maksta. Meie enda patud takistavad. Jumal ei salli taevast ühtki pattu. Kes tahab olla igavikus Jumala juures taevast, peab vabanema kõigepealt oma süüest. Selle vabastuse võis tuua ainult selline isik, kes ise eales pole pattu teinud – ja see isik on Jeesus Kristus. Tema ainsana oli maksevõimeline! Ja Ta ka maksis, maksis oma verega, surres ristil meie pattude eest.“

Mida peaksin nüüd mina tegema, et taevasse pääseda? Jumal ulatab ka meile päästekutse. Paljud Piibli kirjakohtad kutsuvad meid üles Jumala kutsele järgnema:

- „**Võidelge, et minna sisse kitsast uksest...**“ (Luuka 13,24).
- „**Parandage meelt, sest taevariik on lähedal**“ (Matteuse 4,17).
- „**Minge sisse kitsast väravast, sest lai on värav ja avar on tee, mis viib hukatusse, ja palju on neid, kes astuvad sealt sisse! Kuid kitsas on värav ja ahtake on**

tee, mis viib ellu, ja pisut on neid, kes selle leiavad.“
(Matteuse 7,13-14).

- „**Hakka kinni igavesest elust, millele sa oled kutsutud**“ (1. Timoteuse 6,12).
- „**Usu Issandasse Jeesusesse, siis pääsed sina ja su pere**“ (Apostlite teod 16,31).

Kõik need kutsed on esitatud väga tungivalt ja otsekui lugejat ärkvele raputada tahtes. Neid tekste lugedes on aimata, kui tõsine, määrav ja hädavajalik on selle kutse vastuvõtmine. Seepärast on meie osa vastata taeva kutsele vabas vormis palvega, mis võiks kõlada umbes nii:

„Issand Jeesus Kristus, ma olen Sinust kuulnud. Ma olen siiani elanud nii nagu poleks Sind üldse olemas. Nüüd olen ma mõistnud, kes Sa oled, ja seepärast tahan ma pöörduda palves Su poole. Ma tean nüüd, et taevast ja põrgu eksisteerivad. Päästa mind põrgust, kuhu ma oma pattude, eriti uskmatusel pärast, tegelikult minema peaksin. Ma soovin kogu igaviku Sinu juures taevast veeta. Ma tean, et ma pääsen taevasse ainult usu läbi Sinusse, mitte minu enda teenete pärast. Et Sa mind armastad, oled Sa ka minu eest ristil surnud ja minu eksimused enda peale võtnud ja need kinni maksnud. Ma tänan Sind selle eest. Sa näed kogu mu patuseid, lapseast alates. Sulle on teada iga üksik patt, mille ma olen oma elu jooksul teinud – kõik, mis mulle praegu meenub, aga ka kõik see, mille ma ise juba ammu olen unustanud. Sa tead minust kõike, Sa tunned mind läbi ja lõhki. Sa tunned iga mu tunnet – rõõmu ja kurbust, kordaminekuid ja läbikukkumisi. Sinu ees

olen ma otsekui avatud raamat. Sellisena nagu ma olen ja nii nagu ma siiani olen elanud, ei või ma Sinu ja Elava Jumala ees püsima jääda ja sellisena jääsin ma taevast taha. Seepärast ma palun – andesta mulle kogu mu süü. Ma kahetsen südamest oma patte. Palun aita mul see kõik uued elukombed, mida Sina saad õnnistada. Anna mulle sõnakuulelik süda. Anna mulle mõista Sinu Sõna, Piiblit. Aita mul aru saada, mida Sa mulle selle kaudu öelda tahad, ja anna mul leida Sinu Sõnast uut jõudu ja elurõõmu. Täna, sest täna oled Sa minu ISSAND – ma kuulun Sulle ja tahan Sulle järgneda. Palun näita mulle nüüdsest teed, mida mööda käia. Ma tänan Sind, et Sa oled mu palvet kuulnud. Ma usun Su töötust, et ma olen nüüd Sinu kaudu saanud Jumala lapseks ja saan ükskord igavesti olla Sinu juures taevast. Ma olen õnnelik, et Sa oled juba siin elus erinevates olukordades minu kõrval. Palun aita mul leida teisigi inimesi, kes Sind südamest usuvad ja lase mul leida endale puhta piibelliku alusega kogudus, kus ma saaksin pidevalt Sinu sõna kuulda. Aamen.“

Prof. dr. Werner Gitt

Originaalväljaande pealkiri: Wie komme ich in den Himmel?
Autori koduleht: www.wernergitt.com
Tõlge saksa keelest eesti keelde: Tähti Siinmaa

Publisher: Bruderhand-Medien
Am Hofe 2, 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 5149 9891-0, Fax: -19
E-Mail: Info@bruderhand.de; Homepage: bruderhand.de

Nr. 120-59 – Estnisch/Estonian – edition 2021

Kuidas ma pääseksin taevasse?

Werner Gitt

Kuidas ma pääseksin taevasse?

Paljud inimesed püüavad endas küsimust igaviku kohta alla suruda. Paljud mõtlevad küll surma peale, aga mitte sellele, mis juhtub pärast seda. Ameerika näitlejanna Drew Barrymore, kes mängis lapsena peaosa Spielbergi ulmefilmis „E.T.“ ja on mänginud ka näiteks filmides „Muusika ja sõnad“, „Lucky You“ jpt., ütles 18-aastaselt (s. 1975) saades: „Kui ma peaksin surema, siis ma tahaksin, et mu tuhk söödetaks mu kassile, et ma saaksin vähemalt temas edasi elada“. Kas pole kohutav, milline teadmatus ja lühinägelikkus kumab sellest ütlusest läbi?

Jeesuse eluajal tuli tema juurde palju inimesi. Nende probleemid olid peaaegu alati maised:

- **Kümme pidalitöbist tahtsid saada terveks** (Luuka 17,13),
- **Pimedad tahtsid saada nägijaiks** (Matteuse 9,27),
- **Keegi palus abi vaidluses pärandi üle** (Luuka 12,13-14),
- **Variserid esitasid Jeesuse sissevedamiseks küsimuse, kas keisrile tuleb maksta makse** (Matteuse 22,17).

Vaid mõned üksikud tulid Jeesuse käest küsima, kuidas pääseda taevasse. Üks rikas noormees otsis ta üles, et küsida: „**Hea Õpetaja, mida tehes ma päriksin igavese elu?**“ (Luuka 18,18). Noormees sai vastuse - müü maha kõik, mille külge on klammerdunud su süda, ning järgne Jeesusele. Kuna ta oli väga rikas, ei kuulunud ta seda nõuannet ja loobus niiviisi taevast. Oli ka inimesi, kes igavest elu üldse ei otsinud, kuid kes leidsid selle tee kohtumisel Jeesusega. Ja siis haarasid nad sellest kohe kinni. Sakkeus tahtis väga Jeesust näha. Ent ta sai enam kui lihtsalt näha. Kui Jeesus astus sisse ta majja – tuli nii-öelda tassile teele – leidis Sakkeus taeva. Jeesus tõdes: „**Täna on sullele kojale tulnud pääste**“ (Luuka 19,9).

Kuidas leida taevariik?

Seni räägitu põhjal võime öelda:

- Me võime leida taevariigi ühel kindlal päeval. Seda on hea teada, sest nii on see ka Sulle, armas lugeja, täna kättesaadav – sa võid saada Jumalalt igavese elu.
- Taevariigi kättesaamiseks ei ole vaja eelnevalt midagi kindlat saavutada.
- Taevariigi võib leida täiesti ootamatult.

Kui meie kontseptsioonid taevasse pääsemiseks ei lähtu sellest, mida Jumal on rääkinud Piiblis, siis on need valed. Üks lauljanna laulis kord klounist, kes peale aastaid kestnud tööd tsirkuses pensionile jäi: „Ta pääseb kindlalt taevasse, sest tõi nii palju rõõmu inimestele.“ Saksamaal lasi üks jõukas naisvaimulik ehitada vaestemaja 20 naisele, kes seal tasuta elada said. Ainsaks tingimuseks oli see, et need naised kohustusid iga päev tund aega palvetama tolle naisvaimuliku hinge pääste eest.

Aga kuidas me siis ikkagi taevasse pääseme?

Jeesus jutustas meile tähendamissõna, et anda sellele küsimusele selge ja arusaadav vastus. Luuka evangeeliumi 14. peatükis alates 16. salmist räägib ta inimesest (see on Jumala võrdpilt), kes oli otsustanud korraldada suure pidusöögi (see on taevariigi võrdpilt) ja saatis välja kutseid. Neile tulid aga eitavad vastused. Kutsutud püüdsid end üksteise järel välja vabandada. Esimene ütles: „Ma olen ostnud põllu...“, teine selgitas: „Ma olen ostnud viis paari härgi...“, kolmas aga: „Ma olen äsja võtnud naise ja seepärast ei saa ma tulla.“ Jeesus lõpetas selle kirjelduse võõrustaja otsusega: „**Jah, ma ütlen teile, ükski kutsutud meestest ei saa minu pidusööki maitsta!**“ (Luuka 14,24).

Sellest võime järeldada, et taevariiki võib nii kätte saada kui ka sellest ilma jääda. Otsustavaks saab vaid see, kas me võtame kutse vastu või lükkame selle tagasi. Kas lihtsamini ei saaks? Ei, ei saa! Kui ühel päeval jääb suur hulk inimesi taevaukse taha, siis ei juhtu see nendega mitte

sellepärast, et nad poleks teadnud, kuidas sinna pääseda, vaid sellepärast, et nad otsustasid kutse tagasi lükata.

Kolm tähendamissõnas nimetatud inimest on meile negatiivseks näiteks, sest ükski neist ei võtnud kutset vastu ega tulnud peole! Kas pidusöök jäi siis ära? Ei! Pärast eitavate vastuste saamist saatis majaisand sulased kutsetega kõikjale. Nüüd ei trükitud enam kauneid kullatud kutsekaarte. Nüüd lihtsalt hüüti: „Tulge!“. Ja igaüks, kes kutse vastu võttis, sai koha pidusöögilauas. Mis nüüd toimuma hakkas? Jah, inimesi tuli – lausa murdu. Mõne aja pärast vaatas peoperemees ruumis ringi ja konstateeris: siin on veel vabu kohti! Ta ütles ühele teenijatest: „Mine välja ja kutsu inimesi juurde!“

Siinkohal tahaksin selle tähendamissõna kanda tänapäeva üle, sest see kirjeldab hästi meie olukorda. Taevariigis on veel vabu kohti, ja Jumal ütleb Sulle: „Tule, võta vastu see koht taevas, mis on valmistatud Sinule! Ole tark ja varu endale koht igaveseks eluks! Tee seda täna!“

Taevas on kirjeldamatult kaunis ja sellepärast võrdlebki Jeesus seda suure peoga. Pauluse esimeses kirjas korintlastele (2:9) öeldakse: „**Mida silm ei ole näinud ega kõrv kuulnud ja mis pole inimsüdamesse tõusnud - selle on Jumal valmistanud neile, kes teda armastavad.**“ Mitte miski, absoluutselt mitte miski siin maa peal ei ole ligilähedaseltki võrreldav taevaga. Seal on lihtsalt nii kujuteldamatult ilus! Me ei tohiks mitte mingi hinna eest taevariiki maha magada, sest see on nii oluline. Keegi on meile taevaukse avanud – see Keegi on Jeesus, Jumala poeg! Tänu

Temale ongi taevasse pääsemine nii lihtne. See on kinni veel ainult meie enda tahte, meie enda otsuse taga. Vaid see, kes on nõnda lühinägelik kui kolm meest jutustatud tähendamissõnast, lükkab kutse tagasi.

Pääste tuleb Issanda Jeesuse kaudu

Apostlite tegude raamatust (ptk. 2, 21) võime lugeda üht väga olulist salmi: „**Igaüks, kes hüüab appi Issanda** (s.t. Jeesuse) **nime, päästetakse.**“ See on kogu Uue Testamendi tuum. Natuke teiste sõnadega ütles seda ka Paulus vestluses vangivalvuriga, kui ta Filipi linnas vanglasse oli heidetud: „Usu Issandasse Jeesusesse, siis pääsed sina ja su pere“. (Apostlite teod 16,31). See sõnum on küll lühike, aga see-eest sügav ja elu muutev. Juba samal ööl andis see valvur oma elu Jeesusele.

On veel midagi, mida me peame tingimata teadma: Jeesus tahab meid päästa teelt, mis viib paratamatult hukatusse, põrgusse. Taeva ja põrgu kohta räägitakse Piiblis, et need on paigad, kuhu inimesed jäävad igaveseks. Üks neist on imeline, teine kohutav. Kolmandat kohta ei ole. Viis minutit peale surma ei saa keegi enam väita, et maise surmaga kõik lõppeski. Siis on määrav Jeesuse isik. Meie igavik sõltub ainult ühes isikust: Jeesusest – ja meie suhtest Temaga!

Kui sõitsin kord Poola ühele seminarile, külastasime tee peal endist Auschwitzi koonduslaagrit, mille olid sinna Poola lõunaossa rajanud natsid Teise maailmasõja ajal. Auschwitzis toimus tollal natside poolt kinni võetud inimeste süstemaatiline hukkamine. Seal tehti kohutavaid asju. Aastatel 1942-1944 mürgitati ja põletati sealsetes gaasikambrites enam kui 1,6 miljonit inimest (valdavalt juudid). Ilukirjanduses kasutatakse väljendit „Auschwitzi põrgu“. Ma mõtlesin selle väljendi peale, kui me giidi saatel ühte neist gaasikambritest astusime, kus iga korraga 600 inimest üheskoos hukati. See oli nii kohutav, et seda on raske ettegi kujutada. Kuid oli see tõepoolest põrgu?

Me saime seda gaasikambrit külastada ainult selletõttu, et see õudus 1945. aasta jaanuaris lõppes. Nüüd on sealne territoorium huvilistele vaatamiseks avatud ning enam ei piinata ega hukata seal kedagi. Auschwitzi gaasikambrid